

„HROZENSKÉ“

lektoři: manželé Rapantovi

Lopemík:

1. Lopeník, malý Lopeníček, po něm sa prechodzí
švarný šohajíček.
2. Prechodzí, prechodzí, aj prechodzic budze,
dokel Lopeníček Lopeníčkom budze.

Idze forman:

1. Idze forman dolinú, ej, idze forman dolinú,
ej, a zbojníček brezinú.
2. Dočkaj, forman, něšibaj, ej, dočkaj,
forman, něšibaj, ej, vrané koně vyprjaha
3. Kec si, zbojník, taký pán, ej, kec si, zbojník,
taký pán, ej, vyprjahaj si koně sám.

Mám jálúčku.

1. /:Ej, mám já lúčku v hubokej dolině:/
/:na něj tráva, zacelinka nigdy něvyhyně.:/
2. /:Ej, kec já pojdzem na tú lúčku kosic:/
/:gdo mi mi budze, gdo mi budze
za mnú frištuk nosic.:/

Obtáčaná:

1. Pred našími, za našími zahradka trněná, trněná,
v tej zahradce rozmrýnek, rúžička červená, červená.
2. Natrhaj si, moja milá, tej rúže, tej rúže tej rúže
a nascel jej šohajkovi do lože, do lože, do lože.

Čardáš:

1. Jeden Cigáň dom pošíval, já som sa naň
z okna dzíval,/:utrhla sa pod ním lata
a ten Cigáň šup do blata, jeden raz.:/
2. Dzeci moje, někradnice, čo vidzíce uchmatnice.
/:Já som starý, někrádól som,
čo som vidzel, uchmacil som, do rána.:/